

nansudvalget, og jeg har for saa vidt intet at bemærke til det ærede Medlems Forslag.

Bojsen: Efter hvad der nu er fremkommet fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, og fra den højtærede Konseilspræsidents Side er der ikke Anledning til at tilføje noget yderligere, jeg vil kun sige, at jeg er fuldstændig enig med den af det ærede Medlem fremsatte Betragtning med Hensyn til det Spørgsmaal, han har rejst i Spidsen for Finanslovforslagets Behandling. Ogsaa jeg mener, at det er af højeste Vigtighed, at en Sag som denne kan blive belyst og belyst hurtigt. Hvorvidt det nu var fornuddent at gaa den Vej, som det ærede Medlem foreslaar, nemlig at standse Finanslovforslagets første Behandling og nedsette et Udvalg, eller om man skulde fortsætte Finanslovforslagets Behandling, gaa til 2den Behandling og derefter modtage disse Oplysninger, derpaa lægger jeg ikke væsentlig Vægt, og jeg skal gerne slutte mig til dette Forslag om straks at nedsette dette Udvalg. Jeg maa dog erindre om, at man i 1870 for saa vidt benyttede samme Vej som nu, standsede den paagældende Lovs Behandling og gjorde den til Genstand for en foreløbig Udvalgsbehandling, kun var der den Forskel, at det den Gang ikke drejede sig om Finanslovforslaget, men om en foreløbig Lov om Udstedelse af 10 Millioner Kreditbeviser. Man benyttede da den Fremgangsmaade, at man standsede Lovforslaget ved første Behandling og nedsette et Udvalg, hvor man søgte og modtog de Oplysninger, man ønskede. Jeg kan dog føje til, at disse just ikke vare fuldt fyldestgørende, i alt Fald ikke for Tingets Flertal, men det førte dog til, at man i det væsentlige sluttede sig til, hvad der var sket. Hvorledes man nu vil stille sig, vil Fremtiden vise. Det er for mig klart, at der maa have været særdeles vægtige Grunde for Regeringen til at gøre det Skridt, den har gjort i Sommerens Løb, men jeg erkender fuldt ud, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds gør Ret i at tale med alt Forbehold med Hensyn til den endelige Dom i denne Sag.

Dinesen: Det er langt fra, at jeg skal gøre nogen Indvending imod, at Oplysning om, hvilke Grunde Regeringen har haft til i Sommer ekstraordinært at anvende det Beløb, som den ærede første Taler (J. C. Christensen) nævnte, bliver given, og at Sagen kommer til at foreligge her med fuld Klarhed, men jeg kan dog ikke undlade at udtale nogen Betænkelighed ved saaledes at standse Finanslovens første Behandling. Man har i de senere Aar fra forskellige Hold, i Blade og fra forskellige Taleres Side — dog mest uden for Rigsdagen for Resten — anket over de lange Førstebehandlinger, der fandt Sted angaaende Finanslovforslaget her i Tinget. Jeg har dog om dette haft den Mening, at selv om der blev sagt meget, som strengt taget ikke hørte til for at belyse den Stilling, hvori vi staa til Finansloven eller til de almindelige politiske Forhold i Landet, var det gavnligt, at saadanne brede Første-Behandling fandt Sted, saa at der blev Lejlighed til at fremdrage mange store og smaa Anliggender. Det kan være af god Nytte for Administrationen, at den ved Hjælp af Medlemmernes Udtalelser bliver bekendt med, hvad de enkelte Medlemmer kunne have paa Hjerte i Retning af de Spørgsmaal, de ønske tage under Overvejelse. Det kan ogsaa være af god Nytte for os alle her indbyrdes at komme til Kundskab om saadanne Spørgsmaal, ligesom det ogsaa kan være af Betydning for Finansudvalget, som skal behandle Finanslovforslaget. Ved nu at standse denne 1ste Behandling, saaledes som det ærede Medlem — formentlig paa sit Partis Vegne — foreslog, faa vi ikke en saadan 1ste Behandling som den, vi pleje at have, og det tror jeg er en uheldig Omstændighed. Da nu imidlertid den meget ærede Finansminister har udtalt sig over for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) paa den Maade, som han har, skal jeg i Hovedsagen slutte mig til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Bojsen), og ikke gøre nogen Indvending mod Forslaget.

K. M. Klausen: Jeg kan meget godt forstaa, hvad der blev udtalt af det ærede